

ÖRÖMHÍR

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja

Álmaim plébániája

Don Bosco gyerekkorától fogva többször látott hasonló álmot, amelyben hol vadóc gyerekeket, hol mindenféle vadállatot látott, akikből egykettőre kezes bárány változott. Máskor látott egy épületet, amelynek minden részletét jól megjegyezte, s tudta, hogy ez lesz a rábízottaknak igazi otthona. Don Bosco érezte, hogy az ő feladata az, hogy bárányokat neveljen Jézus nyája számára, s megkeresse számukra azt a földi aklot, ahol biztonságban élhetnek a legfőbb Pásztor oltalma alatt. Ma már tudjuk, hogy Don Bosconak ezek az álmai valójában látomások voltak, amelyek onnan felülről származtak, s amelyek éppen ezért egytől-egyig meg is valósultak.

Kinek ne lennének álmai? Olyan vágyak, amelyekkel kapcsolatban erős vágy él a szívében, s talán még azt is érzi, hogy tényleg meg tudná őket valósítani, ha igazán eltökélten próbálkozna... Vágyódunk megannyi dolog után, meghívottunk érezzük magunkat, de sokszor nem is merünk arra gondolni, hogy mi bármilyen különleges dologra képesek lennénk, s lebeszéljük magunkat arról, hogy egyáltalán bárminek is érdemes lenne nekiállni. Pedig igazán nagyot és maradandót azok alkotnak, akik mernek nagyot álmodni; akik nem azon erőlködnek, hogy megmagyarázzák, mit miért nem lehet, hanem azt keresik, hogyan tudják azt megtenni; akik merik vállalni az örülségnek tűnő ötleteket is és bátrak ezen örülségek megtételében is. A szokatlan indítástokban ugyanis nagyon gyakran felfedezzük az isteni működést.

Bár jómagam nem látok Don Bosco-hoz hasonló álmat a plébániával kapcsolatban, mégis számtalan alkalommal megtapasztaltam az elmúlt években, hogyan működik a Lélek a meglepő és szokatlannak tűnő dolgokon keresztül. Ilyen volt, amikor új és új közösségeket indítottunk anélkül, hogy tudtuk volna, lesz-e rá érdeklődés; vagy amikor eléggé szokatlan módon szórólap-kampányt tartottunk plébániánk területén; vagy amikor a Facebook-on is megjelentünk közösségünk hírével; amikor a bér málkózók felkészítését teljesen új alapokra helyeztük, s amikor ereklyét kértünk Fatimából. A komfortzónából való kilépés mindig kockázatos, hiszen kiteszük magunkat annak a veszélynek, hogy kinevetnek, akár ki is gúnyolnak, hogy nem fognak bennünket megérteni, s hogy talán egyedül maradunk egy olyan nagy feladattal, aminek a terhét – úgy érezzük – egyedül nem vagyunk képesek hordozni. Sokkal hívogatóbb ilyenkor, hogy csináljunk mindent úgy, mint eddig, s úgy, mint mindenki más. Bizonyára közös életünkben is lehetett volna merészebbnek lenni, s több területen életre váltani nagy terveinket. Úgy érzem azonban, hogy ami feladatot mennyei Gazdánk két és fél év alatt adott, azt nagyjából elvégeztük. Ez nem szerénytelenség akar lenni, hanem annak megerősítése, hogy a plébánia megalapításának egy következő lépcsőfokához értünk. S igen, e gondolatsor lejegyzésének is egy hasonlóan furcsának tűnő indíttatás volt a kiváltó oka.

Eddig nagyon sokat foglalkoztunk közösségünk külső életének szervezésével. Kialakítottuk a plébániai központot, megszerveztük közösségi életünk külső kereteit: a különböző események időpontjait és lebonyolításának módját, a kisközösségek működését, plébániánk arculatát, s azt a sok kis apró dolgot, amelyek időközben fontossá és természetessé váltak. Ki tudná például elképzelni templomunkat a fatimai ereklyék nélkül? Pedig még csak pár hónapja, hogy őrizzük őket, de ilyen rövid idő alatt szinte már összenőttek templomunkkal és a fatimai estékkal. Mindezek azonban csupán a kereteit biztosítják valami sokkal fontosabbnak. Ha itt megállunk, akkor mindaz, amit a Jóisten indíttatására elkezdünk, hamar rögzült szokásokká válnak, amelyektől megszabadulni nem merünk, s amelyeken változtatni nem akarunk. Pedig mindezek eszközök ahhoz, hogy elvezessenek bennünket arra a lelki érettségre és szabadságra, amely nélkül életünk nem lesz sem tanúságtevő, sem boldog.

A következő lépés tehát, amelyet meg kell tennünk, hogy a kialakított külső struktúra segítségével megtesszünk egy lépést befelé, magunkba, a lelki dolgok irányába. Ez egy kicsinek tűnő, azonban nagyon nagy lépés. Olykor sokkal szívesebben babrálunk külsődleges dolgokkal; akár azért, mert gyorsabb és látványosabb eredményt hoznak, akár azért, mert így elegendő csupán a felszínen mozogni, s el lehet kerülni annak kockázatát, hogy bármi megérintsen engem a lényegem és a létezésem mélyén, s bármi olyanra akarjon engem készíteni, amit én túl fáradalmasnak találok vagy ami miatt úgy gondolom, nem fognak elfogadni mások. Így sokszor

nem merjük és nem is akarjuk azt, hogy a hitünk átjárjon bennünket, s főleg, hogy átalakítson minket. Hadd mondjak egy példát: eddig két nyarat töltöttünk együtt. Mindkét nyáron többször előfordult, hogy hozzánk látogató vendégek megkerestek szentmise után vagy éppen később, miután már hazatértek, s mindannyian hasonló tapasztalatról számoltak be. Eljöttek a plébániai szentmisénkire vendégként, a család együtt, kicsit tartózkodva, ahogyan az ember azt idegen helyen tenni szokta. Közösen leültek egy sorba, s abban a pillanatban megszólaltak mögöttük vagy előttük, hogy ezek a helyek foglaltak, itt mások szoktak ülni. Kicsit furcsállva a dolgot azért felálltak, s kerestek maguknak másik helyet. De ott is ugyanaz történt velük. Harmadik helyet már vagy nem mertek keresni vagy nem is találtak, s így a család tagjai kénytelenek voltak a vasárnapi szentmisén úgy részt venni, hogy a templom különböző pontjain ültek. Szégyentől égő arccal kértem bocsánatot közösségünk nevében minden ilyen családtól.

Akkor tehát, amikor fontosabb hogy „ez mindig így volt” és az „ez eddig is jó volt így”, mint az, hogy a Lélek új dolgokra indítson minket, szeretetet adjon rajtunk keresztül másoknak, főleg a hozzánk vendégként érkezőknek, s hogy merjünk radikális módon keresztény tanúságtevők lenni, addig mi nem Isten akaratát keressük, s nem is az Egyház értékes hagyományára vigyázunk, hanem csupán a saját kényelmünket őrizzük, elégedetten körbetekintve, hogy milyen jó is többieknek, hogy mi vagyunk nekik.

Arról álmodom, hogy képesek leszünk levetni pusztán külsődleges vallásgyakorlásunk álarcát, s el merünk indulni egy belső úton, amelyen bár meg fogják látni mások, hogy gyengék és esendők vagyunk, de így segíteni is tudnak abban, hogy megerősödjünk. Arról álmodom, hogy közösségünk azért lesz vonzó, mert itt őszintén és önzetlenül szeretik egymást az emberek, függetlenül attól, hogy ismerik egymást vagy nem. Arról álmodom, hogy mindig lesznek, akik teljes valójukkal elkötelezik magukat Jézus Krisztus mellett, megengedve neki azt, hogy akár a feje tetejére is állítsa az életüket. Akik számára az imaóra ugyanolyan fontos, mint a plébániai bál, s akik boldogok azért, mert a közös szolgálatokban részt vehettek. Az igazi örömhír az, hogy már sok ilyen ember él közöttünk. Ők azok, akik mindig lelkesek, akik mindig örülnek, akik szinte mindenhol feltűnnek, legyen szó akár munkáról, akár imádságról, akár szórakozásról. Az ő példájuk azért van jelen közösségünkben, hogy követhessük őket, s láthassuk azt, hogy hogyan kell egy egész életet Istenre építeni. Ők azok, akik segíteni fognak azoknak, akik most indulnak útnak vagy akik talán egy kicsit hátrébb vannak az úton. S teszik ezt nem érdekből, nem kárörvendőn, hanem hitből és szeretetből.

Sok álmom van még... bár sokszor úgy érzem, ezek nem is az én álmaim. Hiszem, hogy képesek vagyunk felépíteni és élni az Isten országát itt és most. Lépünk egygyel tovább, lépünk egygyel beljebb – együtt – álmaink plébániája felé!

Róbert atya

1920-AS ÉVEK AMERIKÁJA
SZŰZ MÁRIA SZEPLŐTELEN SZÍVE PLÉBÁNIA

EGYHÁZKÖZSÉGI
BÁL

ÁPRILIS 9. 19.00

MINDSZENTY JÓZSEF ISKOLA
8900 ZALAEGERSZEG, ZÁRDA UTCA 25.

JEGYEK:

- FELNŐTTJEGY: 3000,- FT
- DIÁKJEGY: 1500,- FT

A PLÉBÁNIA HIVATALBAN VÁSÁROLHATOK A JEGYEK.

Az irgalmasság útja

Az Isten irgalmasságának megtapasztalása emberi vágy, hiszen az elfogadás, a megbocsátás lelki élményét éljük át. A világ működésének örök tervében ezt az Atya a másik emberen keresztül nyújtja, úgy, hogy alkalmanként kapjuk, máskor pedig mi adjuk testvéreinknek. Ezért gyűjt össze egy néppé, vezet közös utakra, hív meg feladatokra.

Az Irgalmasság Rendkívüli Jubileumát hirdette meg Ferenc pápa, s ennek alkalmával minden egyházmegyében, a székesegyházban „az egész Szentév időtartamára” nyitottak egy Irgalmasság Kapuját. A szombathelyi székesegyház Szent Kapuja 2015. december 13-án nyílt fel, mutatva a megtérés útját.

Plébániánk tagjai számára 2016. január 16-ra szervezte meg Kürnyek Róbert plébános atya a Szent Kapu átlépésének zarándoklatát. Két autóbusszal és személyautókkal összesen 123 fő indult az „irgalmasság útjára”.

Az utazásunk első szakaszában énekekkel és az irgalmasság évének nagy ajándékaival ismerkedve hangolódunk zarándoklatunk eseményeire. Tudatosította az atya, hogy a „jubileumhoz kapcsolódik a búcsú. ...A kiengesztelődés szentségében Isten megbocsátja a bűnököt és azokat valóban eltörli. ...Intenzíven éljük át a Jubileumot, kérve az Atyától a bűnök bocsánatát...”

Szombathelyen elsőként a székesegyházhoz mentünk. Dr. Veres András püspök atya érkezéséig, a Szent Kapu előtt imádkozva, énekelve vártuk a bebocsátást.

„Az Úr áldja meg minden lépésedet, mellyel a szent kapu felé haladtok” – imádkozta Ferenc pápa, s magunkra és szándékainkra is kérhettük ezt az áldást.

A kapu feltárultával, az ünnepélyes bevonulással vette kezdetét a szentmise. Püspök atya barátságos hangvétele, homíliájának életre alkalmazható tartalma mindenki számára adott lelki útvalót az irgalmasság évére. Az isteni irgalmasság tartalmát a történelem folyamataiban és az ember egyéni életére vonatkoztatva értelmezte. A Szentírásból illetve az életünkben is előforduló példákat társított.

A kötetlen beszélgetés alkalmával az egyházmegye jubileumi programjaira invitálta a zarándokok minden korosztályát a főpásztor, amíg az ebéd előkészületei zajlottak. A közös ebédre Püspök atya és közvetlen munkatársai is velünk tartottak.

A délután központi eseménye a Szent Márton-templom felkeresése volt.

Szent Márton egyházmegyénk védőszentje, akinek ezerhétszáz évvel ezelőtti születési évfordulóját ünnepeljük. Szent Márton történelmi korszakával, életpéldájával ismerkedtünk egy tartalmas előadás és kiállítás keretében.

A Szent Mártonhoz elmondott imádságokkal búcsúztunk a jubileumi év egyházmegyei helyszíneitől.

Az autóbusszon az irgalmasság rózsafüzérének elmondásával zártuk az „irgalmasság útjának” plébániai zarándoklatát.

A szép és felemelő eseményekben gazdag nap végén értjük és szándékunk, hogy éljük Ferenc pápa üzenetét: „Vannak pillanatok, amikor még sürgetőbb meghívást kapunk arra, hogy tekintetünket az irgalmasságra szegezzük, annak érdekében, hogy mi magunk is az Atya cselekvésének hatékony jeleivé váljunk.”

Sárdy Angéla

Karácsony Karitászzal segítségével

„Adjatok, és adnak majd nektek is!” (Lk 6,38)

Atalyi év novemberében plébániánk Karitászzal csoportja részt vett a Magyar Élelmiszerbank Egyesület által szervezett karácsonyi adománygyűjtési akcióban, amelynek eredményeként 1550 kg tartós élelmiszert gyűjtöttek össze a zalaegerszegi Tesco áruházban. Pálos Kálmánné, a Karitászzal gazdasági felelőse számolt be arról, hogy elsősorban lisztet, cukrot, étolajat, konzerveket, száraztésztát vásároltak, és ajánlottak fel az emberek. – *Mindenki a saját lehetősége szerint adakozott, de volt olyan is, hogy egy fiatal ember egy élelmiszerekkel telerakott kocsival jött oda hozzánk, és mindent odaadott* – meséli meghatottan. *Nagy munka volt, – folytatja, – pénteken délutántól vasárnap estig egyszerre hatan dolgoztunk középiskolás diákok segítségével, de megérte, hiszen 69 db banános láda telt meg tartós élelmiszerekkel a három nap alatt. Emellett a hívek is hoztak a templomba karácsony előtt több hétvégén tartós élelmiszereket, ruhákat, játékokat, és voltak, akik pénzt ajánlottak fel. Így tudtunk 92 családnak, összesen 330 embernek tartós élelmiszereket tartalmazó csomagot összeállítani, és átadni.*

Az adományosztásra érkező három gyermeket nevelő házaspárt, Jánost és Mónikát kérem meg meséljenek családjukról, miközben gondjaikat eltakaró mosollyal veszik át a hatalmas csomagot. – *Szebb napokat élünk azelőtt, ma már csak a mindennapok nehézségeiről tudunk beszélni.* – kezdik történetüket. Elmondják, hogy albérletben élnek, a férj jelenleg leszázalékoltt, kevéske rehabilitációs járadékot kap. Súlyos beteg lett évekkor ezelőtt, műtét, kórház, majd elküldték a munkahelyéről. Az anya részmunkaidős eladó, hajnali fél háromkor kel, hogy odaérjen a munkába. Megszokta már, nem pa-

naszkodik, de ekkorra már eltűnt a mosoly a törékeny asszony arcáról. – *Nem is számítottunk ekkora csomagra! Nagy segítség ez nekünk az ünnepek alatt!* – mondják elérzékenyülve beszélgetésük végén.

Tünde két kisfiával jön az adományosztásra, megszólítom, szívesen áll rá a beszélgetésre. – *Annyiszor álltunk már fel a nulláról, hogy az már művészet!* – kezdi összefoglalóan mondandóját. Férjével három gyermeket nevelnek albérletben. Az apa súlyos beteg lett, elküldték a munkahelyéről, most már csak alkalmi munkákat tud végezni. Az anyának jó szakmája van, de mégsem tud elhelyezkedni. Dolgozott szeméttelen, az nehéz munka volt, de a munkaidő beosztása miatt el tudott menni a gyerekekért az óvodába, iskolába, és ez a legfontosabb. Majd egy gyárban dolgozott, ez könnyebb volt kicsit, de jött a létszámleépítés, amibe Tünde is belekerült. Mindent elvállal, takarítást, kerti munkát, vagy ami éppen adódik, csak hogy valami bejöjjön a konyhára. – *Örülök a csomagnak, és hogy ennyi mindent kapunk, nem gondoltam!* – mondja, majd még nagy mosollyal hozzáteszi – *Ma már egyszer voltunk itt, akkor egy csomó ruhát hoztunk, hogy mi is segíthessünk másokon!* Beszélgetésük alatt a két fiú egy nagy dobozban játékot válogatott. Büszkén mutatták nekem új szerzeményeiket – *Nézd mit találtunk!* – mondják egymás szavába vágva, – *bakugan szörny, játékdaru, mese CD, angry birds és képzeld, mindez teljesen ingyen volt!*

A nap végén arra gondoltam, hogy a sok nélkülöző ember, gyermek arcán örömet látni, nagyon jó dolog! És ehhez az örömhöz Önök is, az Önök támogatása is kellett! Karitászzal csoportunk nevében köszönöm mindnyájuknak!

Dr. Sárközi Violetta

Irgalmasságra és bátorító buzdításra mindannyiunknak szüksége van!

Milyen jól eső érzés, ha van valaki, aki velünk van, és mellettünk áll, amikor csüggedtek vagyunk, fáradtak vagy kimerültek. Mennyire nagy erőforrás, hogy támogatnak minket akkor, amikor nem sikerülnek „forgatókönyv-szerűen” eltervezett dolgaink, ha váratlan kudarcok érnek minket és mégis megerősítést kapunk! Amikor felfedezzük esendőségünket, bűnösségünket és megdöbbenve érezzük, hogy mégis szeretve vagyunk! Ne essünk kétségbe, ne keseredjünk el ilyenkor, mert gyengeségeinkre Isten gyengédsége a gyógyír, így mélyen átélhetjük és megtapasztalhatjuk a Mennyei Atya irgalmasságát! „Örök szeretettel szeretlek téged, azért vonzottalak kegyelemmel...” (Jer 31,3)

Krisztus számára mindig, minden helyzetben és minden körülményben fontosak vagyunk! Istengyermekségünk hatalmas ajándék! Jézushoz mindig odaszaladhatunk, mert hazaváró szeretetével fogad minket és jóságosan átölel a konkrét találkozásban, különösen a szentségekben, a szentgyónásban és a szentáldozásban.

A nagyböjti időszakban és a Húsvétra való készülétkor hangsúlyos a személyes- és közösségi bűnbánattartás és megtérés. Milyen szép vágyakozást fogalmaz meg a zsoltáros: „Hints meg izsóppal és tiszta leszek, moss meg és fehérebb leszek, mint a hó!” (Zsolt 51,8)

A rossz jegyét kijavítani szándékozó diák, a vereségeit

együttes erővel győzelemre váltani igyekvő csapat, a családi, munkahelyi vagy embertársi konfliktusait békével, kiengesztelődéssel és megbocsátással megoldani törekvő hívő, jobb ember akar lenni, igazabb, tisztább, nemesebb! Az imádságra fordított idő lelki életünk egyik éltető alappillére!

Az újból kezdés öröme és magával ragadó lendülete élő, eleven valóság! Daloló lélekkel mi is felkiálthatunk: „Hadd énekeljem örökké, Urunknak irgalmas jóságát!” vagy „Atyám vagy nékem, Istenem és üdvöm sziklája!” (Zsolt 89)

Forduljunk bizalommal Mária közbenjárásáért, akit Ferenc pápa az Irgalmasság Anyjának nevezett és kérjük a Szentlelket, hogy bátorítson és buzdítson bennünket az erősség Lelkével, hogy földi életünk zarándokútján együtt tudjunk haladni az értünk szenvedő Krisztussal, hogy majd amikor elérkezik az idő, együtt tudjunk örvendezni a Feltámadottal!

Városunk egykori apát-plébánosa, Vendró György lelkipásztor úr által oly sokszor említett Arany János idézettel kívánok szép készülétkor és kitartást a kedves Olvasónak!

„Előtted a küzdés, előtted a pálya, az erőtlen csügged, az erős megállja- és tudod, az erő micsoda? Akarat, mely előbb vagy utóbb borostyánt arat...” Sóska Zoltán

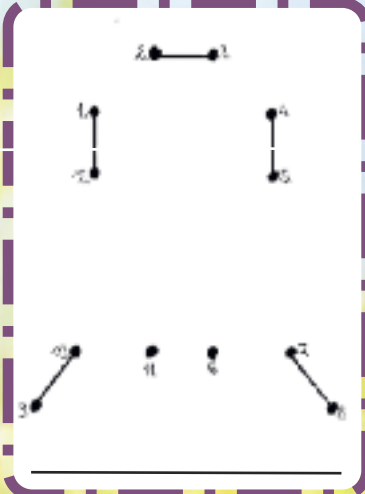
NAGYBÖJTÍ IDŐSZAK

A hamvazó szerdától nagypéntekig tartó idő a keresztények legnagyobb ünnepét, húsvétot előzi meg. Ilyenkor igyekszünk megtisztítani a lelkünket, illetve jó cselekedetek gyakorlásával, keresztút végzésével is készítjük szívünket a feltámadás örömnepére.

Jézus szenvedéstörténetéből ismert neveket látsz. Keresd meg a hozzájuk tartozó kifejezéseket!

A párosításnak megfelelően kösd össze a rajzon szereplő pontokat! Melyik nap jut róla eszedbe?

1. Júdás	5. Veronika	9.
2. Péter	6. sírbolt	10. egy tál víz
3. Arimateai József	7. Pilátus	11. kakas
4. pénz	8.	12. kendő

Ki volt ott Máriával Jézus keresztjénél?
Pótold a kimaradt betűket, majd olvasd össze őket!
_ÚDÁS TAM_S JÓ_ÁS JÁK_B MÓZE_

A nagyszombati ünnepi szentmise elején gyűjtjük meg a feltámadt Krisztust jelképező húsvéti gyertyát, s ezzel kezdődik számunkra a Feltámadás ünnepe:

HÚSVÉT

A legrégebbi húsvéti eledelünk a tojás. Az élet jelképének is tartják, hiszen a kikelő kis csibe áttöri a tojás kemény héját és életre kel. Krisztus pedig a halál győzelmét törte össze, amikor feltámadt.

Rajzold meg a hiányzó tojásokat úgy, hogy minden sorban és oszlopban csak egyszer forduljanak elő a minták!

Milyen színűek általában a tojások? _____

Gondolkozz!

Kinek a kiontott vérére emlékeztet ez a szín? _____

Imáinkban így köszönhetjük meg a megváltás ajándékát:

Hálát adunk Istenünk, hogy szent Fiad megváltott minket.

Segíts nekünk tanításodat követni, hogy életünket látva mások is kedvet kapjanak ahhoz,

hogy a Te utadon járjanak, s egykor együtt örövendhessünk a Mennyországban, melynek kapuját megnyitotta számunkra feltámadásával a mi Urunk, Jézusunk! Ámen.

Az oldalt összeállította: Németh Krisztina

Szűz Mária
Szepültelen Szíve
Plébánia
Zalaegerszeg

Szerkesztők: Endrédi Fekete Ágnes, Kocsis Zsuzsanna, Körmendyné Polgár Csenge, Németh Krisztina, Marx Nóra, Sóska Zoltán, Vincze János • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Kiadó:** Szűz Mária Szepültelen Szíve Plébánia (8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.) • Telefon: 92/320-626 • E-mail: zeg3@martinus.hu • Internet:

<http://zeg3.martinus.hu> • **Tördelte:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó, Somogyi Edina • **Felelős kiadó:** Kürnyek Róbert • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Rövid hírek

A nagyheti szertartások rendje

Március 20, Virágvasárnap

7 óra: ünnepi szentmise

8.30 óra: ünnepi szentmise és barkaszentelés Bazitán

10 óra: ünnepi szentmise és barkaszentelés

18 óra: ünnepi szentmise

Március 21, Nagyhétfő

7 óra: szentmise

Március 22, Nagykedd

18 óra: szentmise

Március 23, Nagyszerda

6 óra: szentmise

Március 24, Nagycsütörtök

18 óra: szentmise az utolsó vacsora emlékére

19-20 óra: virrasztás, közös imaóra

20-21 óra: virrasztás, csendes imaóra

Március 25, Nagypéntek

8 óra: Olvasmányos imaóra és Reggeli dicséret

9 óra: keresztúti ájtatosság

16.30 óra: ünnepi liturgia Urunk halálának emlékére

19 óra: Zalaegerszeg város keresztútja a Nagytemplomtól a Kálváriáig

Március 26, Nagyszombat

8 óra: Olvasmányos imaóra és Reggeli dicséret

8-15.30 óra: lehetőség a Szent Sír látogatására

20 óra: Húsvéti vigília

Március 27, Húsvétvasárnap

7 óra, 10 óra és 18 óra: ünnepi szentmise a plébániatemplomban

8.30 óra: ünnepi szentmise Bazitán

Március 28, Húsvéthétfő

7 óra, 10 óra és 18 óra: ünnepi szentmise

8.30 óra: ünnepi szentmise Bazitán

Egyházmegyei zarándoklat Celldömölkre

Április 30-án, szombaton rendezi meg Egyházmegyénk az egyházmegyei zarándoklatot. Ebben az évben Celldömölköt jelölte ki úti célként főpásztorunk. A zarándoklatra autóbust indítunk, amelyre a plébánia hivatalban és a sekrestyében lehet jelentkezni.

E S E M É N Y N A P T Á R

• **Március 11-én, pénteken, 12-én, szombaton és 13-án vasárnap** tartjuk plébániánk nagybőjti lelkigyakorlatát, amelyet dr. Veres András megyéspüspök vezet majd. Pénteken és szombaton az esti program 17 órakor kezdődik, vasárnap pedig a fatimai este miatt 16 órakor. Szombaton délelőtt 10 órakor a Mindszenty iskolában a Fausztina című filmet nézzük meg, amelynek témája az irgalmasság szentévéhez jól kapcsolódik.

• **Március 16-án, szerdán és 17-én, csütörtökön** lesz a betegek nagybőjti gyóntatása.

• **Március 19-én, Szent József ünnepén** a hajnali szentmise végén külön áldásban részesítjük az édesapákat.

• **Március 20-án, Virágvasárnap** 16 órától zenés dicsőítésre várjuk a családokat a plébániatemplomba.

• **Március 24-én, Nagycsütörtökön** 18 órakor kezdődik az Utolsó vacsora szentmiséje, amelyet követően 21 óráig virrasztást tartunk templomunkban.

• **Március 25-én, Nagypénteken** reggel 8 órakor közösen elimádkozzuk a zsoltosmát. Ezt követően 9 órától keresztúti ájtatosságot végzünk. Az Urunk haláláról megemlékező szertartás 16.30 órakor kezdődik a plébániatemplomban. Este Zalaegerszeg város keresztútját járjuk a Nagytemplomtól a Kálváriáig.

• **Március 26-án, Nagyszombaton** reggel 8 órakor közösen elimádkozzuk a zsoltosmát. Ezután templomunk 15.30 óráig nyitva lesz, így lehetőség nyílik a Szentsír meglátogatására. A húsvéti vigília 19 órakor kezdődik a plébániatemplomban.

• **Március 27-én, Húsvétvasárnap, és március 28-án, Húsvéthétfőn** a szentmisék a vasárnapi rend szerint lesznek.

• **Március 29-én, kedden** 17 órától Mindszenty-imaórárt tartunk a bíboros születésének évfordulóján.

• **Április 1-jén, elsőpénteken** 17 órától a Karitász-csoport vár mindenkit imaórára.

• **Április 2-án, elsőszombaton** reggel 6 órától a fatimai rózsafüzért imádkozzuk a plébániatemplomban.

• **Április 7-én, elsőcsütörtökön** szentségimádási órát tartunk papi és szerzetesi hivatásokért 17 órától.

• **Április 9-én, szombaton** a Mindszenty iskolában rendezzük meg második plébániai bálunkat.

• **Április 10-én, vasárnap** 19 órától a zeneiskola növendékeinek hangversenye lesz a plébániatemplomban.

• **Április 13-án, szerdán** fatimai esténken 16 órakor a fatimai rózsafüzért imádkozzuk el, 17 órakor szentségimádás, 18 órakor pedig szentmise és Mária-ájtatosság kezdődik.

• **Április 17-én, vasárnap** 16 órakor zenés dicsőítés lesz a plébániatemplomban.

• **Április 24-én, vasárnap** 15 órától családi délutánra várjuk az általános iskolás gyerekeket és szüleiket.

• **Április 26-án, kedden** szentségimádás és közbenjáró imádság lesz az esti szentmise után.

• **Április 30-án** lesz az egyházmegyei zarándoklat Celldömölkre, amelyre plébániánk is indít autóbust.

• **Május 5-én, elsőcsütörtökön** szentségimádási órát tartunk papi és szerzetesi hivatásokért 17 órától.

• **Május 6-án, elsőpénteken** 17 órától imaórárt tartunk, amelyet a Karitász-csoport vezet majd. Ez egyúttal Mindszenty bíboros halálának évfordulója is.

• **Május 7-én, elsőszombaton** 6 órától a fatimai rózsafüzért imádkozzuk a plébániatemplomban.